U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce Městské části Praha 7,** kpt. Jaroše 1000/7, 170 05 Praha 7, proti **žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR,** Na poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 11. 2001, č. j. 21/42135/2001, **takto:**

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 11. 2001, jímž bylo rozhodnutí Obvodního úřadu Městské části Praha 7, č. j. 6165/96/AGA-1/9 ze dne 9. 3. 2000 podle ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu zrušeno.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zastavení řízení podle ustanovení § 250d/ odst. 3 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002. Zejména namítl, že žalobce není legitimován k podání žaloby podle ustanovení § 250 o. s. ř., neboť v tomto řízení završeném rozhodnutím ministra práce a sociálních věcí nebylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech, nýbrž měl v tomto řízení postavení správního orgánu.

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (dále jen „s. ř. s.“) z Vrchního soudu v Praze. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená před těmito soudy. Podle ustanovení § 130 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté občanského soudního řádu dokončí podle ustanovení části třetí, hlavy druhé s. ř. s., přičemž účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Z předložených rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že rozhodnutím Obvodního úřadu Městské části Praha 7 ze dne 9. 3. 2000, č. j. 6165/96/AGA-1/9 byla J. F. (pěstounovi oprávněné osoby T. V.) uložena povinnost vrátit přeplatek dávky státní sociální podpory, příspěvek na úhradu potřeb dítěte, přiznané nezletilé oprávněné osobě T. V., a to ve výši 95 138 Kč.

Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 18. 5. 2000, č. j. 21/16384/00 bylo odvolání Jiřího Fialy proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 11. 2001, č. j. 21/42135/2001 bylo podle ustanovení § 65 odst. 2 správního řádu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 18. 5. 2000 pro rozpor s ustanovením § 62 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, a pro porušení ustanovení § 32 správního řádu změněno s účinností ke dni 9. 3. 2000 tak, že rozhodnutí Obvodního úřadu Městské části Praha 7, č. j. 6165/96/AGA-1/9 se podle ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu ruší.

Posledně uvedené rozhodnutí napadl žalobce správní žalobou podle části páté, hlavy druhé o. s. ř. ve znění účinném ke dni 31. 12. 2002.

Podle ustanovení § 250 odst. 2 o. s. ř. žalobcem byla fyzická nebo právnická osoba, která o sobě tvrdila, že jako účastník správního řízení byla rozhodnutím správního orgánu zkrácena ve svých právech. Podat žalobu mohla i fyzická nebo právnická osoba, se kterou nebylo ve správním řízení jednáno jako s účastníkem řízení, ač s ní jako s účastníkem jednáno být mělo.

Žalobce nebyl a neměl být účastníkem správního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí správní žalobou napadené (účastníkem řízení byl podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb. pouze příjemce dávky státní sociální podpory), nebyl proto legitimován k podání správní žaloby podle ustanovení § 250 o. s. ř. Z tohoto důvodu přicházelo v úvahu zastavení řízení podle ustanovení § 250d/ odst. 3 o. s. ř. pro podání žaloby zjevně neoprávněnou osobou. Zastavení řízení z uvedeného důvodu by bylo odůvodněno i tím, že pražská městská část není právnickou osobou, svým jménem aktivně legitimovanou k podání správní žaloby (takto uvážil Vrchní soud v Praze v několika svých rozhodnutích, např. ve věci spisové značky 6 A 95/96).

V dané věci jde v podstatě o případ, kdy správní orgán nižšího stupně nesouhlasí s právním názorem správního orgánu vyššího stupně a správní žalobou se snaží o zvrácení rozhodnutí správního orgánu vyššího stupně; takovýto postup je však zcela nepatřičný.

Jak již bylo výše uvedeno, správní žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, soud proto žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c/ s. ř. s. odmítl.

Zbývá dodat, že i kdyby žalobce byl legitimován k podání správní žaloby, bylo by nutno žalobu odmítnout pro opožděnost (ustanovení § 46 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.). Lhůta k podání žaloby byla a i podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. je dva měsíce a počítá se od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobci, který nebyl účastníkem správního řízení, nebylo rozhodnutí správní žalobou napadené doručováno, nutno lhůtu k podání žaloby počítat od doručení napadeného rozhodnutí účastníkovi řízení. Ze

zpátečního lístku, předloženého žalovaným pak vyplývá, že rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí bylo účastníku řízení Jiřímu Fialovi doručeno dne 30. 11. 2001, žalobce však žalobu podal na poště dne 15. 3. 2002, tedy zcela zjevně po uplynutí dvouměsíční lhůty k jejímu podání.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2003

JUDr. Bohuslav H n í z d i l
předseda senátu